

PLAN SZKOLNEGO KOŁA KRAJOZNAWCZO- TURYSTYCZNEGO

I. Wstęp

1. Plan Szkolnego Koła Krajoznawczo-Turystycznego zwanego dalej SKKT określa cele oraz zasady jego działania.
2. SKKT jest organizacją uczniowską działającą przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Ujanowicach
3. Zakres jego działania odpowiada zainteresowaniom jego członków.
4. Opiekunem SKKT jest: Agnieszka Lasyk.

II. Cele i zadania SKKT

1. SKKT realizuje cele własne, powstałe z inicjatywy członków koła, związane ściśle z działalnością krajoznawczą oraz turystyczną, a w szczególności:
 - propagowanie wiedzy o środowisku przyrodniczym oraz kulturowym kraju
 - krzewienie zamiłowania i poszanowania dla dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego kraju
 - uprawianie turystyki jako sposobu spędzania wolnego czasu
 - szerzenie turystyki wśród młodzieży
 - szerzenie kultury fizycznej
2. Zadania SKKT sprowadzają się do samoorganizacji w zakresie:
 - rozwijania własnych zainteresowań związanych z celami SKKT
 - uprawiania różnych form turystyki
 - aktywnego wypoczynku

III. Zasady członkostwa

1. Członkiem SKKT może zostać każdy uczeń Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Ujanowicach

Członkowie mają prawo:

- zgłaszać wszelkie inicjatywy zawierające się w ramach działania SKKT

- korzystać z wszelkiego rodzaju możliwości rozwijania swych zainteresowań, zdolności oraz spędzania czasu oferowanego przez SKKT

Członkowie Koła są zobowiązani:

- przestrzegać regulaminu SKKT
- wywiązywać się z przyjętych na siebie oraz przydzielonych obowiązków niezbędnych do sprawnego funkcjonowania SKKT
- postępować zgodnie z wolą opiekunów
- szanować i chronić piękno przyrody
- przestrzegać zasad współpracy i koleżeństwa

IV. Władze SKKT

1. Władzę nadrzędną w SKKT spełnia opiekun SKKT.
2. Zadaniem opiekuna SKKT jest nadzorowanie i zapewnienie sprawnego i aktywnego działania SKKT.

Postanowienia końcowe: Bawmy się! Uczmy się! Szanujmy przyrodę! Pielęgnujmy przyjaźń i koleżeństwo!

DEKALOG TURYSTY GÓRSKIEGO

I

Pamiętaj!!! Zanim wyruszysz w góry zastanów się, czy posiadasz dostateczne doświadczenie. Przed wyjściem poddaj ocenie stan zdrowia i siły, swoje i towarzyszy.

II

Przygotuj wcześniej dokładny plan wycieczki. Poczytaj przewodniki, mapy, skorzystaj z usług informacji turystycznej, wskazówek przewodników górskich, gospodarzy schronisk, miejscowej ludności.

III

W górach szybko i często zmieniają się warunki atmosferyczne, niezbędna jest odzież chroniąca przed złą pogodą i zimnem oraz mocne, wysokie buty na profilowanej podeszwie.

IV

Wychodząc na wycieczkę pozostaw w domu, w schronisku czy u znajomych wiadomość o celu i trasie wycieczki oraz godzinie powrotu. W ten prosty sposób zapewnisz sobie szybką pomoc w razie wypadku.

V

Szybkość poruszania się dostosuj do możliwości najmniej sprawnego uczestnika wycieczki. „Pożeranie kilometrów” prowadzi niechybnie do wyczerpania, a poza tym ogranicza możliwość podziwiania uroków górskiego krajobrazu.

VI

Uważaj na każdy krok - upadki zdarzają się także w łatwym terenie. Szczególniej zwłaszcza ostrożności wymagają trudniejsze partie trasy: strome, mokre i zaśnieżone stoki, płyty starego śniegu. Nie zbaczaj ze znakowanego szlaku - jest on zwykle poprowadzony optymalnie pod względem bezpieczeństwa.

VII

Nie strącaj kamieni, gdyż narażasz innych turystów na poważne niebezpieczeństwo. Miejsce zagrożone przez spadające kamienie przechodź szybko i uważnie.

VIII

Decyzja zawrócenia z drogi to nie hańba, lecz głos rozsądku. Nie wstydz się zawrócenia, gdy załamię się pogoda, nadejdzie mgła lub trasa okaże się zbyt trudna.

IX

Szanuj przyrodę, nie hałasuj, jest to niebezpieczne. Dbaj o czystość i porządek w górach.

X

Jeżeli mimo ostrożności zdarzy się wypadek - przede wszystkim zachowaj spokój. Poszkodowanego ułóż w bezpiecznej pozycji, w widocznym miejscu i pod opieką. Przyjętymi w górach sygnałami wezwij na pomoc GOPR.